

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. kovo 8 d.

Trečiadienis

Nr. 20 (1503)

Kaina 2 kap

Rajono darbo žmonės aktyviai dalyvavo rinkimuose į vietines Tarybas. Kupiškyje, Subačiaus gyvenvietėje, „Žalgirio“, „Adomynės“, „Sakalo“, „Antašavos“, „Žadeikių“ kolūkiuose jau 12 val. dienos beveik visi rinkėjai buvo atlikę savo pilietinę pareigą.

Visi komunistų ir nepartinųjų bloko kandidatai rajone išrinkti deputatais į vietines DŽD Tarybas.

• KOVO 8-OJI

Praėjo 51-eri metai, kai Kopenhagoje, II Tarptautinėje moterų socialistų konferencijoje įžymioji revoliucionierė Klara Cetkin pasiūlė kovo 8-ąją švęsti Tarptautinę moters dieną — kovos už moters teises, jos laisvę, kovos už taiką ir vaikų laimę dieną.

Tarybų Sąjungos moterys aktyviai dalyvauja visuomeniniame ir politiniame gyvenime, šalies įstatymai garantuoja joms visas teises — pilietės, motinos, darbininkės. Ir kovo 8-oji, ši bundančio pavasario diena, mūsų šalyje minima kaip graži ir džiugi šventė, moters pagerbimo, jos darbų įvertinimo diena.

Tačiau ne visada kovo 8-oji buvo gėlių, dovanų ir sveikinimų diena... Tarybų Lietuvos, drauge ir mūsų rajono darbo moterys gerai prisimena buržuazijos valdymo laikus. Neišbrendanti iš vargų valstietė, išnaudojama darbininkė, kuriai už lygų su vyrais darbą buvo daug mažiau atlyginama, žeminama ir ujamama tarnaitė — toks buvo lietuvių moters likimas.

Kitoki gyvenimą, kitokiais siekliais ir tikslais šiandien gyvena mūsų rajono moterys — darbininkė, kolūketė, inteligentė. Savo šauniu darbu, rimtais pasiekimais net už rajono ribų garsėja „Tarybinio pirmūno“ kolūkio karvių melžėjos Alė Švelnytė, Gertrūda Kairytė, verselių augintoja Regina Žalinkevičiūtė. Pagarbą kelia „Pergalės“ kolūkio karvių melžėjos Onos Marcinkevičienės, „Salamiesčio“ kolūkio karvių melžėjos Aldonos Janušauskaitės, paršelių augintojos Vandos Stumienės ir daugelio kitų moterų darbas. Jos dirba vardan savųjų kolūkių tolesnio klestėjimo, vardan visų žmonių geresnio gyvenimo. Štai kodėl jų pasiekimai džiaugiasi visi žmonės.

Šiandien moterį pamatysi įvairiuose darbo baruose. Moteris — statybininkė, moteris — įstaigos vadovė dabar jau nebe naujiena. Daug moterų su atsidavimu dirba naujose rajono statybose, Sepe-to durpių-kraiko gamykloje ir kitur. Mokytojos S. Vyšniauskienė, G. Masiulytė ir kitos už gerą pedagoginį darbą apdovanotos medaliais. Daug moterų išrinkta apylinkių, miesto ir rajono DŽD Tarybų deputatėmis.

Veržimuisi kurti, puošti žemę, daryti laimingesnį žmonių gyvenimą — štai kuo graži mūsų moteris, moteris — darbininkė, moteris — motina.

ŠLOVĖ TARYBINEI MOTERIAI—

**kovotojai už taiką,
komunizmo statytojai!**

TSKP XXII SUVAŽIAVIMO GARBEI

**Traktorininkas A. ŠOBlickas
ir jo draugai pasiruošę**

— Mechanizatoriai, jau šiandieną Penki kolūkio riai savo jėgomis kalba mechanizatoriai jau naukina kukurūzus, riy darbai. Kolūkio užilgo pilnu pajė-cukrinis runkelius, technika atremon-gumu vers lygių.

— O kodėl mes tuota, pilnai paruošta pavasario chanzatorių triu-negalimo? — Niekas nesalaiky darbas. Kaip ko, kad negalimo, artelės laukuose, plieniniai žirgai Auginsime ir mes! taip ir remontu-vagoje nepavargo. — tik pradėję re-jant traktorius pir-montuoti traktomavo Antanas Šob-rius, prikabinamąjį liekas, Linas Lau-inventorių, kalbėjo cius, Jonas Gokus vėdina sandėlinin-mechanizatoriai. O ir kiti mechaniza-toriai.

Į DIRVĄ BERS BRANDŲ JAVĄ

Trečiadais septynmečio sus darlius.. O tai ir bus metais „Alizavos“ kolūkio žemdirbių dovana TSKP XXII žemdirbiai įsipareigojo iš-suvažiavimo garbei.

J. KAZAKEVIČIUS

Tam tikras pagrindas padė-tas jau dabar: laiku iškulti javai, išvalyta, patikrinta sėkla. Valant javus, kruopė-čiai padirbėjo Ona Jasinskienė, Pranė Varanaušienė ir kt. kolūkiečiai. Jie per dieną išvalydavo po 4—5 to-nas grūdų.

Į gerai paruoštą, patreštą dirvą laiku pasėjus javus, bus gautas tikrai gau-

Žodis — pirmūnams

Kiekvienam ha ariamos — 12 TONŲ VIETINIŲ TRĄŠŲ

Praėjusiais metais mūsų vas, dažni lietus, — tačiau kolakio žemdirbiai išaugi-ko neblogo grūdinių kultū-ru derlių — iš kiekvieno ha bar. Vežant mėšlą į laukus, vidutiniškai prikulta dau-giau kaip po 23 cent grūdų. giames, kad jis būtų gerai Kas gi nulėmė toki, reikia suminamas — suslegiamas. pasakyti, gausų derlių? Nesuslegtas mėšlas, ypa-Drąsiai galima tvirtinti — tingo esant šiltiems orams tik vietinės trąšos, kurių (kaip šią žiemą), pradeda kiekvienam ha dirbamos kaisti, degti, o perdegęs žemės teko ne mažiau kaip nustoja daug organinių po 10 tonų. O kada geras medžiagų, reikalingų au-javas, yra visos sąlygos galų vystymuisi. Pas mus didinti ir gyvulininkystės produktų gamybą, plėsti, dar minamas arkliais, pa-gerinti visuomeninę bandą. naudojami net traktoriai.

Šiais metais numatome gauti dar gausesnį derlių. O kad mūsų kolakio žem-dirbiai sumanūs šeimnin-kai, abejoti netenka. Visi žiemkenčiai pasėti iš anks-to gausiai patreštą vietinėmis trąšomis dirvą. Di-delį dėmesį skiriame ir cuk-rinių runkelių auginimui. Juk cukriniai runkeliai — nepamainomas pašaras gy-vuliams. Į tuos plotus, kur bus auginami cukriniai run-keliai, iš rudens išvežtas mėšlas, apartas. Pavasarį beliks šias dirvas sukulti-vuoti, ir drąsiai galėsime sėti cukrinius runkelius.

Nors ir labai nepalankios šios žiemos sąlygos — pur-

Kraunant mėšlą į kaupus, labai svarbu, kad kaupai būtų platėjancio į apačią kūgio formos. Nuo tokių kūgių lietaus metu geriau nuteka vanduo, mažiau jo patenka į mėšlą.

— Kiekvienam ha ariamos jau pagaminome po 12 tonų vietinių trąšų, — drąsiai sako II brigados brigadininkas A. Latvenas. Tai — tiesa. Ne tik šioje briga-doje, bet ir visame kolūkyje kiekvienam ha dirbamos žemės jau sukaupta po 12 tonų organinių trąšų. O tai ir yra garantuotas gausaus derliaus laidas.

A. VIDUGIRIS

«Tarybinio pirmūno» kolūkio agronomas

Viskas — darbo žmogui

Nelengvas, atsakingas su naujausių laikraščių, karvių melžėjų darbas. Jos žurnalų.

Kolūkio karvių melžėjos R. Balzaitė, L. Pakštaitė, G. Matulionytė ir kitos kiekvieną laisvą valandėlę praleidžia jaukiame poilsio kambaryje, skaito literatūrą, jas dominančiais klausimais, vilsda turi galimybę sekti periodinę spaudą. Akivaizdus rūpinimasis gyvulininkystės darbuotojų darbo sąlygų gerinimu melžėjas skatina siekti dar geresnių rezultatų pleno ga-vyboje.

J. PUTINAS

Pirmieji lauko darbai

«Adomynėje» žemdirbiai iš-ėjo į laukus. Geriausiai dirba III brigados trąšų sėjėjai V. Janulis, J. Jasaitis, S. Rauga-lė ir kt. Brigadininkui V. Lapieniui vadovaujant, papildoma patrešta 20 ha rugių, 67 ha daugiamečių žolių.

Viso kolūkyje jau patrešta 233 ha daugiamečių žolių, 50 ha žiemkenčių, pasėta 18 ha dobilų.

E. DORONDOVAS

«Adomynės» kolūkio korespondentų poste narys

Jų įsipareigojimai

**220 CNT CUKRINIŲ RUNKELIŲ VIDUTINIŠKAI
IS KIEKVIENO HA PRAEJUSIAIS METAIS
GAVO «PERGALĖS» KOLŪKIO II BRIGADOS ŽEM-
DIRBIAI. BRIGADININKU ČIA DIRBA**

BOLESLOVAS KISIELIUS.

ŠIAIS METAIS CUKRINIUS RUNKELIUS JIE AU-GINS 10 HA PLOTE, IR IS KIEKVIENO HEKTARO ĮSIPAREIGOJO GAUTI PO **300** CNT.

Mama... ar rasim žmogų mes pasaulį,
Kuris netroško mėlės jos ir šilumos?
Kaip neatskirti pavasario nuo saulės,
Taip neatskirti vaikystės nuo mamos.
(J. Jakštas)

Mama, kiek Tavo naktų nemiegota dėl mūsų laimės, dėl Tavo mylimų vaikų džiaugsmo. Tu augai, neturėdama tokių puikių sąlygų nei gyventi, nei mokytis, nei džiaugtis, kaip kad turime dabar mes, mama. Tavo išauginti paukšteliai. Dabar mes mokomės puikiose sąlygose, nes didžiulė ir šviesi mokykla Tarybų valdžios rūpesčiu pastatyta tam, kad mes džiaugtumės, mokytumės ir augtume gerais savo liaudies sūnumis. Ir dėl to, gal būt, Tu džiaugiesi dar labiau už mus. Tavo širdis pilna laimės dėl mūsų gyvenimo, dėl mūsų šviesios ateities. Ir jeigu kartais dar šiandien, mama, per Tavo gyvenimo vėjų išvagotą veidą persirita ašara, o akys šmėkšteliai nerimo šesėlis, dėl viso to kalti tik mes, mama, Tavo vaikai. Kaip dar nepastebime, mama, mes Tavo skausmo, ašarų!

Todėl šios didelės šventės — Tarptautinės moters dienos — proga mes atsiprašome Tavęs, mama, už visas padarytas skriaudas ir pasižadame daugiau taip neskaudinti geros Tavo širdies. Kaip ir visoms moterims, Tau, mama, mes linkime daug laimės ir džiaugsmo gyvenime, darbe.
VI. Rekašius v. vidurinės mokyklos VIIIa klasės moksleiviai

— Kaip džiugu, kada kiekviena diena atneša vis daugiau laimėjimų, kai vis labiau ekonomiškai stiprėja kolūkliai. Praeis keletas metų, ir nebeatpažinsime tėviškės veido... — pakiliai kalbėjo Onutė.

Tačiau nebuvo lemta Onutei pamatyti pražydusio kolūkinio gyvenimo. Tamsiuose Šimonių girios raistuose dar šilaužiojo tie, kuriems nepatiko vis labiau pulsuojančios kolūkinis gyvenimas, laimingos šypsenos kolūkiečių veiduose.

1949 metų Gegužės Pirmosios švenčių išvakarėse Šimonių kino salėje sugriauzdė viską naikinančios sprogtimas. Čia žuvo Onutė Kepalaitė, Petras Druskys, Emilė Skemundrytė, Onutė Balytė, Kazys Jėčka, Leonas Buzas, Jonas Kriškėičius ir kt. Tą naktį dvikojai žvėrys — lietuviškieji buržuaziniai nacionalistai — dar kartą parodė savo tikrąjį veidą. Tačiau niekam nesulaikyti naujojo gyvenimo tėkmės. Šiandieną vis geriau gyvena kolūkinio kaimo žmonės. Ir niekas nle-kada nepamirš jaunųjų komjaunuolių širdžių, kurios nustojo plakusios už tai, kad mokėjo mylėti gyvenimą, kad siekė, jog pražydusi laimė atneštų gausius vaisius.

„IR ATSILIEKANČIAME KOLŪKYJE PASIEKSIME GERŲ REZULTATŲ“, —

pasiryžo „Atžalyno“ kolūkio kiaulių augintojos

IRENA ATĖJO I FERMA

Dar besimokydama septynmetėje mokykloje, Regina Laucintė svajojo apie darbą raguotų fermoje.

— Niekur kitur, tik i fermą, — sakydavo mergina. — Jaunas žmogus turi eiti ten, kur reikalingiausios jo jaunos ir stiprios rankos! —

Ir štai vieną rytą mergina pasirodė „Salamiesčio“ kolūkio karvių fermoje.

— Tokia jaunutė, — abejojo draugės, — ar tik nepalūs?..

Tačiau Regina nepalūžo. Iš pirmų dienų stvėrėsi darbo taip, kad negalėjai ja nesigėrėti. Kada buvo susumuoti praėjusių metų darbo rezultatai, paaiškėjo, kad Regina tikrai neapvylė. Prisiimtieji įsipareigojimai buvo įvykdyti ir viršyti.

— Šiais metais iš kiekvienos karvės primelsiu po 3100 kg pieno, — sako jaunoji karvių melžėja.

O kad ji tikrai ištesės savo žodį, mes neabejojame.

K. MIZAROVA

MOTERYS UŽ PREKYSTALIO

Igyvendinant TSKP CK sausio Plenumo nutarimus, didelį indėlį į šį reikalą įneša rajono moterys, kurios, nesigailėdamos jėgų, dirba visuose liaudies ūkio baruose.

Stropiai dirba moterys ir tarybinėje prekyboje, varlotojų kooperacijoje. Šiuo metu rajono prekyboje dirba 308 darbuotojai, kurių tarpe — 181 moteris. Už prekybos dirba 102 darbuotojai, tame tarpe 96 moterys. Įėję į parduotuvę, mes visada sutiksime darbščias, sąžiningas moteris, kurios kiekvieną minutę pasiruošusios mandagiai bel kultūringai aptarnauti klientus, pasiūlyti vieną ar kitą prekę. Prekybininko darbas gana atsakingas, nelengvas, tačiau jį mūsų moterys stengiasi atlikti kuo geriau. Reikia tik paskaiciuoti, kiek klientų moteris-prekybininkė aptarnauja per vieną dieną! O juk yra moterų, kurios dirba už prekybos jau po 10 ir net daugiau metų. Joms tenka susidurti su

„Tarybinio pirmūno“, „Salamiesčio“ ir „Atžalyno“ kolūkliai — kalmynai. Jeigu pirmuosiuose dviejuose kolūkiuose praėjusiais metais 100 ha arimų atitinkamai buvo pagaminta 67,3 ir 51,4 cnt kiaulių, tai „Atžalyno“ kolūkyje tik 34,4 cnt — beveik dvigubai mažiau. Mums, kiaulių augintojoms, tiesiog nesmagu, kad toje pačioje apylinkėje mūsų kolūklis, turėdamas tokias pat sąlygas, atsilieka nuo savo kaimynų.

Šiais metais mūsų kolūkio kiaulių augintojos, sutikdamos TSKP XXII suvažiavimą, pareiškė:

— Ir atsiliekančiame kolūkyje pasieksime gerų rezultatų, pareikalausime, kad kolūkio valdyba vykdytų mūsų reikalavimus.

Praėjusiais metais aš prižiūrėjau ir dabar prižiūriu 22 veislines kiaules ir 2 kuililus. Per metus vidutiniškai iš kiekvienos kiauless išauginau po 18 paršelių. Panašių rezultatų pasiekė ir kitos mano draugės — paršelių augintojos Eugenija Kazlūnienė ir Bronė Melakienė.

Mūsų kolūkyje gaunama galimybės jas šerti grupiškai, tuo pačiu atpigis ir kiaulių mėsos savikaina.

Ką moterys užsibrėžė, jos tą ir padarys. Bet ir naujoji kolūkio valdyba turi ištesėti savo žodį ir jau dabar susirūpinti lauko stovyklų rengimu kiauless. Tai bus viena iš efektingiausių priemonių didinant kiaulių gamybą.

Šiandien mes, kolūkio moterys, švenčiame Tarptautinę moters dieną — kovą 8-ąją. Aš prisimenu savo praeitį. Už laimingą tarybinį gyvenimą žuvo mano dukterė Valė, žuvo brolis Juozas Dovydonis, bet mūsų kova nenuėjo veltui. Šiandien ir mes, moterys, esame tikri kolūkio šeimininkai, rūpinamės jo suklestėjimu.

STEFĖ ATKOČIONIENĖ
„Atžalyno“ kolūkio kiaulių augintoja

Jančių, abejojančių. Kiekviena dieną vis daugiau ir daugiau žemdirbių pasitikėdavo ugningais komjaunuolių žodžiais, noriai jungdavosi į kolūkius. Komjaunuolių iniciatyva Bugailiškių apylinkėje buvo sukurtas pirmasis „Puzionių“ kolūkis, o 1949 metų pavasarį tokių kolūkių buvo jau net šeši. Tik vėliau jie visi susijungė į vieną „Bugailiškių“ kolūkį.

Jaunos, nepailstančios komjaunuolių rankos vis labiau būdavo laukiamos kiekviename kolūkyje, dažnai organizuojamos komjaunuoliškos talkos tapo tradicija. O tai ypatingai padėjo greitai laiku visapusiškai sustiprėti M. Melnikaitės vardo kolūkiui, kuris tapo pirmujančiu visame Šimonių valsčiuje.

Gimtaisiais laukais keitavo 1949 metų pavasaris: sprogo karklai, miškuose kėlė galvas į saulę mėlynakės žibutės. M. Melnikaitės v. kolūkio nariai, susirinkę į ataskaitinį susirinkimą, jau klausė artėjančios pirmosios Antano Vasilausko pranešimo.

Kai komjaunuolės Onutė Kepalaitė, Marė Skemundrytė ir Bronė Braknytė išėjo iš kolūkio valdybos, buvo jau vėlu.

JOS VERTOS PAGARBOS

Kupiškio rajono statybos-remonto kontoroje dirba skaitlingas žmonių kolektyvas, jų tarpe nemaža ir moterų. Apie darbininkas Oną Petrulionę, Genę Červonikienę, Aldoną Gabrėnaitę, Stefą Magylytę, Stasę Murnikovaitę atliptiama tik gerai. Ir tikrai, tai stropios darbininkės, kurios patikėtą darbą atlieka sąžiningai.

Be to, darbininkė Genė Červonikienė ir buhalterė Zina Baltušytė, kaip turinčios didelį autoritetą, idrįntos remonto-kontoros draugiško teismo nariais.

Geriausiomis darbininkėmis įtaigos vadovybė paskyrė premijas.

J. JONAITIS

Komjaunuolė ONUTĖ KEPALAITĖ

Rudenį beržo lapai tampa geltoni, topolio — raudoni, ir sėklos Buzas, Stasė Vilėniškienė, Jonas Trečiokas, Bronė Braknytė, Genė Lapėnienė — ištisa komjaunuolių armija — jau išvyko į Gaigalių apylinkę. Žemdirbiai jungiasi į kolūkius. Teks padirbėti, padėti jiems ir tau. Vadovausi šėsių komjaunuolių grupe.

— Sveika, Onutė. Tavęs jau

įvairaus charakterio pirkėjais, kurie, reikalaudami iš pardavėjų mandagaus pataravimo, patys gi kartais būna nemandagūs.

Šiandien, sutikdami Tarptautinę moters dieną — kovą 8-ąją, prisiminkime moteris-prekybininkes, kurios mūsų rajone užsitarnavo pelnytą pagarbą darbe. Jų tarpe — Stefė Tautvydienė, Vera Kiseliova, Antanina Šinsklėnė, Sofija Smalskienė, Subačiaus kooperatyvo darbuotoja Jūratė Šimonavičienė, Šimonių kooperatyvo darbuotoja Aldona Kepalaitė ir eilė kitų. Šios puikios moterys-prekybininkės Partijos XXII suvažiavimą sutiks naujais laimėjimais savo darbe.

ALDONA JASINSKIENĖ
Kupiškio rajono kooperacijos instruktorius-revizorius

NE KOLŪKIEČIAI, BET VADOVAI BLOGI

„Skodinio“ kolūkio valdybos pirmininkas Povilas Vizbaras dažnai nusiskundžia, kad kas nors jam užmena apie kolūkio atsilikimą:

— Blogi pas mus kolūkiečiai, nenori dirbti...

Netiesai. Dauguma kolūkio žemdirbių nuo seno nepaprastai darbštūs. Paimkime kad ir Povilo Jėckos šeimą. Bronė Jėckaitė jau šeši metai melžia karves. Balgusi septynmetė mokyklą, į fermą nuėjo dirbti ir jos sesuo Blūtė. Jaunesnysis jos brolis Jonas dar lauko penktą klasę, bet jau ir jis bando melžti karves. Jono Jėckos pavyzdžiu seka ir kiti moksleiviai—septintokai Jonas Virbickas, Valė Pastarnokaitė ir kt. Būsimiesiems gyvulininkystės darbuotojams visur ir visada padeda, pamoko juos geriausios kolūkio karvių melžėjos Genė Žiaubrytė, Aldona Pastarnokaitė, Elena Virbickienė.

Tiesa, kolūkyje praėjusiais metais neįvykdė socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produktų gamyboje. Neįvykdė įsipareigojimų ir minėtosios melžėjos. Bet čia jau ne jos kaltos. O kam krinta visa kaltė, apie tai norisi ir pakalbėti. Ypač visi tie trūkumai išliko ataskaitiniame rinkiminame „Skodinio“ kolūkio susirinkime.

Praėjusiais metais kolūkyje iš ha grūdinių kultūrų gauta tik po 6,7 cent. Kviečiai negrąžino net sėjos. Buvo pasėta nemažas plotas linų, bet, deja, iš kiekvieno ha tegauta tik po 1500 rb pajamų, kai tuo tarpu yra kolūkių, kur gaunama net po 10 000 rb. Ir to dar negana, dalis linų dar ir dabar nenurauti tebėra laukuose. Blogai prižiūrėti cukriniai runkeliai ir bulvės davė tiesiog absurdiškai mažus derlius. Beveik visiškai nebuvo naudojami herbicidai, o organinių trąšų tebuvo vežta vos į vieną kitą plotelį.

Ir kas gi dėl viso to kaltas?

Povilas Jurgellionis kalbėjo:

— Kolūkio pirmininkui visai nerūpi, kad mėšlas buvo ir yra mažomis krūvelėmis išbarstomas po visą lauką. Kas gi iš tokio mėšlo, iš tokių trąšų?

— Nerūpėjo visuomeninis ūkis ir agronomui Juo-

zui Braukylai,—kalbėjo kiti kolūkiečiai. —Argi geras agronomas būtų leidęs lauke likti ištiesiems plotams nerautų linų, nesuvežtų dobilų?.. O kukurūzai, kurie kituose kolūkiuose duoda puiklausius derlius, čia išaugo visai blogi...

Daug skaudžios tiesos pasakė kolūkinės gamybos pirmūnas, komunistas Vladas Janulionis:

— Skaudu, bet reikia pripažinti tai, kad, palyginus su 1959 metais, mūsų kolūkis nežengė į priekį, bet priešingai—žengė atgal...

Daug trūkumų buvo iškelta pieno ir mėsos gamyboje.

— Argi tai ne nusikaltimas,—kalbėjo toliau Vladas Janulionis,—jeigu iš 47 vienkartinį paršavedžių gauta vos 115 paršelių?.. Tik paskaituokime—iš paršavedės negauta nei po 3 paršelių...

Reikia tiesiai pasakyti: kolūkio vadovai Povilas Vizbaras, agronomas Juozas Braukyla, kolūkio valdyba abejingai žiūrėjo į tokius ir panašius reiškinius. Blogai dirbo brigadininkai. I brigados brigadininkas Kazys Jonuška ir IV—Lionginas Petryla pasižymėdavo ne darbų organizavimu, bet stikliuko medžiokle. Jie net į ataskaitinį kolūkio susirinkimą atėjo iki tiek girti, kad jau nebegalėjo sulaukyti ilgesio ir kaip bejanydami trukdė susirinkimo eigai. Argi galima kolūkiečiams ko nors gero tikėtis iš tokių brigadininkų? Tiesiogai viena kolūkietė po ataskaitinio išsireiškė:

— Tokie brigadininkai ne kolūkiečiams, bet bonkoms tegali vadovauti!

Štai geras buvo žinoma ir kolūkio pirmininkui. Deja, valdyba turėjo tiek kantrybės, kad jų dar nepašalino iš brigadininkų pareigų... Kodel gi taip talkatomasi?

Daug trūkumų „Skodinio“ kolūkyje. Tačiau, kaip ten bebūtų, kolūkis gali ir turti artimiausiu laiku išbristi iš atsilikimo. Tam kolūkio vadovai turi skirti visas savo jėgas ir sugebėjimus. O ir kolūkiečiai ne gramais už darbadienius nori gauti atlyginimą.

VI. JASINSKAS
„Stalino keliu“ laikraščio ats. sekretorius

PIRMOJI AUTOMATINĖ STOTIS

Neseniai Naivių ryšių skyriuje buvo baigta rengti automatinė 20 numerių telefono stotis. Greitu laiku automatinė 50 numerių telefono stotis bus įrengta Subačiaus gyvenvietėje. Taip pat panašios automatinės telefono stotys bus įrengtos Kupiškio mieste ir kitur. Telefono automatizavimas gerokai palengvins ryšinių darbą.

—Dabar ir dieną, ir naktį bet kuriuo paros laiku galėsi išsukti reikiamą abonenta,—sako vyr. elektromechanikas Juozas Rimša.

Įrengiant Naivių ryšių skyriuje automatinę 20 numerių telefono stotį, gerokai pasidarbavo elektromontieris Vytautas Matulionis ir vyr. elektromechanikas Juozas Rimša.

B. SKVARNAVIČIUS

Stalino keliu Nr. 20 (1503)

IS redakcijos PASTO

Nugirstos replikos

Visi „Tarybinio pirmūno“ kolūkio kolūkiečiai gerai žino, kad Stasė ir Akvilė Švelnytės, gyvenančios Bakšėnėlių kaime, tvirtos ir svelkos merginos. Tačiau kaip nustebė artelės nariai, kai šios jaunos merginos netikėtai susirgo relai bepasitaikanciu „tinginio liga“.

— Išgydysim, bemať išgydysim abi iš karto,—šypsodamiesi tvirtina artelės nariai. O jais netikėti negali-

ma. Darbštus kolektyvas šandieną viskam pajėgus.
G. NOVIKAS

— Povilas, nejaugi ir toliau negalvoji dirbti kolūkyje? Gėda fokiuose metuose tinginiauti, apgaudinėti draugus.

— Specialistai juodo darbo nedirbo ir nedirbs,—atrėžia kiekvienam „Atžalyno“ kolūkio kolūketis Povilas

Melaika. — O jei norite žinoti, aš padėu motinai klauses šerti.

Netiesai! Dykaduonis P. Melaika niekur nedirba, trankosi su motociklu kaip benamis iš kampo į kampą, valgo senutės motinos uždirbtą duoną. P. Melaika — šoferis, tačiau visuomeniniam ūkui iš jo naudos tiek, kiek iš ožio vilnų. Darbštus kolūkiečiai laukia, kada autoritetinę žodį tars artelės valdyba.
P. MEŠKAUSKAS

MŪSU MEDŽIAGOS

„Apie spaudos pristatymą“

Tokiu pavadinimu straipsnis buvo atspausdintas „Stalino keliu“ laikraščio 13 (1496) numeryje. Straipsnyje buvo kritikuoti kai kurie Kupiškio m. laiškanėšiai už pavėluotą spaudos pristatymą arba ir visai užprenumeruotos spaudos neatnešimą.

Rajono ryšių kontoros viršininkas drg. V. Jančys praneša redakcijai, kad laiškanėšių darbas apsvarstytas pirminės partinės organizacijos susirinkime. Nusi Kaltę laiškanėšiai perspėti.

GIEDORKOS SAŽINĖ

Kad Anelė Zulonienė talentinga giedorka ir Nocūnų kaimo kažkokios religinės moterų organizacijos pirmininkė, tai jau ne tik visa apylinkė žino, bet, kaip sakoma, apie tai jau ir visi šunys skaija... Tačiau neseniai ši dievo garbintoja dar labiau apylinkėje išgarsėjo. O buvo taip...

— Vladeliuk,—vieną rytą kreipėsi Zulonienė į savo vyrą,—paprasyk pirmininko kviečių... Juk pats žinai, kaip vištėlės juos mėgsta.

Ir štai Vladas Zulonas jau stypčioja prieš „Vedrupio“ kolūkio pirmininką T. Jakubėną.

— Pirmininke, man kvietėlių vištėlėms...

Pirmininkas išrašė potvarkį.

— Užteks 200 kg?—paklausė.

— Užteks, kur jau neužteks,—nudžiugo Zulonas.

Po valandėlės Vladas Zulonas, linksmai šypsodama-

sis, jau dūmė atgal. O kolūkio pirmininkas T. Jakubėnas išvyko į Šimonių. Tačiau, kai pastarasis grįžo atgal, stalga ant kello vėl sutiko

Vladą Zuloną su tais pačiais kviečiais.

— Ar tik jau ne malūnan?—užkalbino pirmininkas.

Zulonas suglūmo. „Ar tik ne tie patys grūdai?“—jau rimtai šmėkštelė pirmininkui galvoje įtarimas.

— O gi parodyk savo grūdėlius...—paprastė T. Jakubėnas.

Pasirodo, grūdai buvo tie patys, skirti visuomeninėms

Ką siūlo laikraščio skaitytojai

(Iš skaitytojų konferencijos)

Neseniai Palėvenėlijoje įvyko „Lėvens“, „Tiesos“, „Pyvesos“, „Vėžionių“, „Mituvos“ ir „Laukminiškių“ kolūkių „Stalino keliu“ laikraščio skaitytojų konferencija. Redakcijos darbuotojai išklauė laikraščio skaitytojų pasiūlymus ir pageidavimus, ką reikia daryti, kad būtų gerinamas rajono laikraščio „Stalino keliu“ turinys, jo apipavidalinimas.

„Lėvens“ kolūkio pirmininkas partinės organizacijos sekretorius Donatas Užtupas siūlė redakcijos darbuotojams, kad būtų kaip galima mažiau spausdinami laikraščio įvairių susirinkimų aprašymai, medžiagos, nesusijusios arba mažai susijusios su kolūkinio gyvenimu, gamyba. D. Užtupas siūlė daugiau rašyti apie kolūkinio kaimo pirmaujančius darbo žmones, plačiau skleisti jų darbo patyrimą, drąsiau kritikuoti atsiliekančius. Kaip nurodė drg. D. Užtupas, laikraštis turi daugiau organizuoti plačiasias mases, kad pirmūnų pasiekimai, patyrimas būtų įdiegti visuose rajono kolūkiuose, visuose gamybos baruose.

„Pyvesos“ kolūkio traktorininkas Antanas Audickas siūlė laikraščio plačiau nuviešinti tai, kaip pirmaujantys rajono mechanizatoriai ruošiasi šiais metais mechanizuotu būdu auginti kukurūzus, cukrinius runkelius, kitas kaupiamąsias kultūras.

Apie priešakinius darbo metodus, kovojant už laukų derlingumo didinimą, plečiant grūdinių kultūrų pasėlių plotus, kalbėjo „Lėvens“ kolūkio pirmos laukininkystės brigados brigadininkas Alfonsas Latvėnas. Jis siūlė laikraščio daugiau rašyti apie laukininkų darbą, kaip jie sprendžia uždavinį artimiausiais metais žymiai padidinti grūdų gamybą kolūkiuose.

„Vėžionių“ kolūkio narys Romas Sadula pageidavo, kad artimiausiu laiku laikraščio būtų išgyvendinti bet kokie paradūkumo pasireiškimai; nereikia nutylėti trūkumų, o juos kelti aiškiai, nurodyti pagrindinius jų kaltininkus.

Vertingų pasiūlymų, gerinant laikraščio turinį, davė taip pat laikraščio skaitytojai Jonas Daunoravičius, Paulė Štulinienė, Povilas Čiurlis, Alfonsas Sokas ir kiti.

vištoms. Tą pačią dieną pas didžial dievobaimingus Zulonus buvo rasta dar 700 kg visuomeninių kviečių, skirtų vištų lesinimui.

Štai čia ir išlindo yla iš maišo. Štai dėl ko Anelės Zulonienės prižiūrimos vištos nedėslios, štai dėl ko jos svyruoja nuo mažausio vėjelio!

Ką gi, iš bažnytinės giedorkos nieko geresnio ir nesitiekė... Tokių žmonių apetitas geras žinomas...

P. ŽILVIČIUS

RAJONO KOLŪKIŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO REZULTATAI GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBOJE

1961 m. kovo mėn. 1 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Realizuota			Vidutinis primelžimas iš 1 karvės kg.			
		Mėsos 100 ha naudmenų (cent)	Kiaulienos 100 ha ariamos (cent)	Primelžta pieno 100 ha naudmenų (cent)	Primelžta nuo metų pradžios	per atitinkamą 1960 m. laikotarpį	Už ataskaitinį mėnesį	* Padidėjo - Sumažėjo - už mėnesį
Kupiškio raj. I grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios								
1	"Tarybinis pirmūnas"	5,8	5,6	67,6	510	421	241	* 39
2	"Nemunas"	4,3	7,1	42,5	359	281	165	* 37
3	"Neris"	3,4	4,8	35,0	356	283	166	* 26
4	"Salamiestis"	4,0	5,9	33,5	279	207	129	* 34
5	"Byčiai"	3,7	5,2	26,6	226	216	111	* 10
6	"Naujas gyvenimas"	1,2	1,7	21,1	207	257	96	- 17
7	"Gegužės Pirmoji"	4,9	6,2	19,2	178	308	82	- 64
8	"Norianai"	3,6	5,1	18,6	158	124	75	* 15
9	"Antašava"	3,1	6,3	18,2	165	85	74	* 33
10	"Pergalė"	5,9	9,3	17,9	184	195	95	- 1
11	"Alizava"	4,3	6,3	16,2	159	209	77	- 21
12	"Aušra"	2,7	4,0	15,0	138	125	62	* 3

Kupiškio raj. II grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios									
1	"Aukštupėnai"	2,5	3,8	22,9	195	125	96	* 34	
2	"Šviesa"	2,0	3,4	22,5	213	115	92	* 29	
3	"Setekšna"	2,9	3,8	18,4	202	269	88	- 36	
4	"Vienybė"	0,7	1,2	17,6	194	154	100	* 50	
5	"Pirmūnas"	4,1	6,9	17,4	154	135	70	* 8	
6	"Pirmoji vaga"	5,4	6,9	17,1	168	208	75	* 1	
7	"Laisvė"	2,2	2,8	16,3	167	219	81	- 16	
8	"Vedrupys"	3,1	5,1	13,0	130	124	65	- 6	
9	"Tiesa"	5,0	7,2	13,0	121	120	58	* 5	
10	"Vėžionys"	2,0	2,8	13,0	112	144	54	- 6	
11	"Žadeikiai"	2,9	2,5	12,9	147	225	69	- 41	
12	"Ateitis"	3,9	5,6	12,3	114	189	60	- 33	
13	"Lėvu"	—	—	12,3	105	102	46	* 10	
14	"Juodpėnai"	1,7	2,3	11,3	93	99	38	- 4	
15	"Atžalynas"	1,6	2,3	9,9	90	79	39	* 16	
16	"Pakupys"	5,0	5,8	9,8	120	168	62	- 20	
Viso II grupėje:		2,9	4,0	15,0	146		69		

Kupiškio raj. III grupės kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo žinios									
1	"Lukonys"	1,6	2,2	16,9	163	110	78	* 28	
2	"Aukštaičiai"	0,8	1,2	15,4	171	173	81	* 1	
3	"Sakalas"	2,0	2,1	15,3	168	221	64	- 42	
4	"Adomynė"	1,6	2,1	15,0	178	123	77	* 14	
5	"Mičiurino v."	—	—	13,4	161	133	74	* 11	
6	"Skodėnys"	1,2	1,9	11,9	140	114	62	* 11	
7	"Masų rytėjus"	0,1	—	11,3	139	139	68	* 3	
8	"Laukminiškiai"	2,2	2,9	10,5	108	92	53	* 11	
9	"Žalgiris"	1,4	1,4	10,5	107	158	53	- 12	
10	"Uoginiai"	2,4	4,4	10,4	104	74	49	* 16	
11	"Bugailiškiai"	1,0	0,9	10,4	122	127	58	- 2	
12	"Pyvesa"	4,9	6,4	9,1	81	84	35	* 3	
13	"Mituva"	0,7	0,5	8,2	84	92	44	* 2	
14	"Palanga"	1,0	1,2	7,4	93	105	42	- 8	
15	"M. Melnikaitės v."	2,1	3,8	7,2	109	91	53	* 12	
16	"Švityrys"	2,9	2,4	7,1	88	67	37	* 1	
Viso III grupėje:		1,5	2,0	11,7	131		60		
Viso kolūkiuose:		2,6	3,6	16,6	168	162	78	* 3	

* — daugiau, — — mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

ŠIMONIŲ kultūros namų salė pilnutėlė žmonių. Čia vyksta Šimonių vartotojų kooperatyvo įgaliotinių ataskaitinis susirinkimas.

Ataskaitą už praėjusius metus padarė kooperatyvo valdybos pirmininkas V. Karūža. Jis nurodė, kad Šimonių vartotojų kooperatyvo darbuotojų kolektyvas pasiekė kai kuriuos laimėjimus: visuo-

Narių dividendas — statyboms

ivykdytas 156,4 proc., pelno planas — 104,5 proc., narių kooperavimo — 110 proc., o cirkuliacijos kaštai suekonominti 0,42 proc. Nors vartotojų kooperatyvo veiklos rezultatai yra geri, bet yra ir esmė trūkumų. Vienas iš svarbiausių — blogos parduotuvių patalpos.

Paskirsčius ir patvirtinus pelną už 1960 metus, žodžio paprasė Kupiškio rajkoopsjungos valdytojas J. Karpavičius. Jis pasiūlė įgaliotiniams visą savo dividendą paskirti statyboms. Įgaliotinis K. Šližauskas visų įgaliotinių vardu išreiškė pritarimą

J. Karpavičiaus pasiūlymui. Ir štai Šimonių vartotojų kooperatyvo įgaliotiniai pirmą sykį savo dividendą ir tą sumą dividendą, kurią įgaliotiniai neatšiemė už praėjusius metus, paskyrė statyboms.

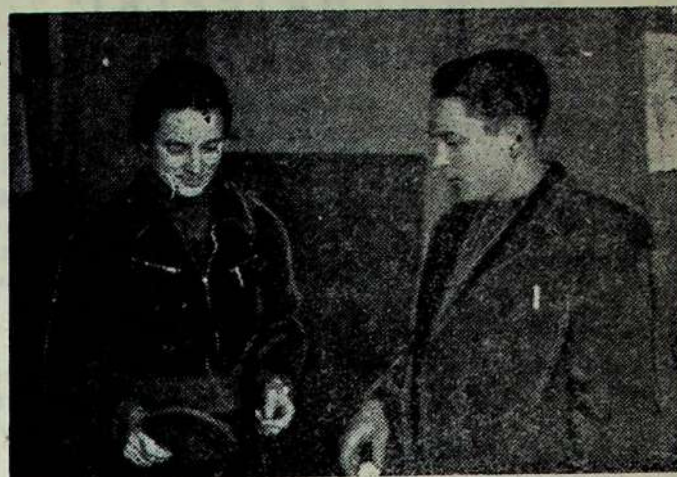
Šiais metais, Spalio švenčių išvakarėse, šimoniečiams duris atvers nauja, erdvi parduotuvė ir valgykla. O šioje statyboje dalis lėšų bus įdėta Šimonių vartotojų kooperatyvo pajininkų.

A. JASINSKIENĖ,
J. KLEMA
Kupiškio rajkoopsjungos
instruktoriai-revizoriai

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. kovo 8 d.

STALO TENISININKAI

Nerasime rajone mokyklos, kurioje moksleiviai nemėgtų sportuoti. Žinoma, mokyklos sportinis gyvenimas daug kuo priklauso nuo fizinio lavinimo mokytojo.

— Mes labiausiai mėgstame stalo tenisą, — kalba Maksydytų septynetės mokyklos moksleiviai.

Todėl nenuostabu, kad mokykloje yra nemaža gerų stalo tenisininkų, kurie, gal būt, savo laiku garsės visame rajone. Su stalo tenisininkais daug ir nuoširdžiai

dirba šios mokyklos fizinio lavinimo mokytoja Bronė Zolubaitė.

— Vytautas Jokšys, — sako mokytoja Zolubaitė, — ne tik geras sportininkas, bet puikus ir moksleivis. — Būti geru sportininku — mažai reikalauja gerai ir mokytis.

Nuotraukoje: mokytoja Bronė Zolubaitė ir VII klasės moksleivis Vytautas Jokšys treniruotės metu.

Tekstas ir nuotr. Vl. Jasinsko

Vaitiekūnas įveikia senutę

Prie autobusų sustojimo žiaus moteris. — Įleiskite ir vietos trepsėjo būrelis keleivių. Drėgnas, šaltas oras mažylis su svetimais!

neleido stovėti vietoje, todėl daugelis vaikštinėjo po šaligatvį ir vis dairėsi, ar dar neatvažiuoja automašina.

— Šeštadieniais vis pilna žmonių, — kalbėjo keleiviai.

— Tikrai daug važiuojančių, — pritarė kiti.

Mašina vis nesirodė. „Nemuno“ kolūkio kolūkiečiai Povilas Paštukas, Balys Vaitiekūnas, Janina Jėčuvienė, „Atėties“ kolūkio kolūketė Veronika Alešūnienė nekantraudami vis dairėsi į tą pusę, iš kur turėjo pasirodyti autobusas.

— Kažin, ar pateksiu mašinoje? — kalbėjo bukštaudama senutė V. Alešūnienė.

— Padėsim, — ramino.

Ir štai automašina. Žmonių minia net siūbtelėjo.

Vairuotojas Alfonsas Vaitiekūnas atidarė duris. Bema-

tant visos vietos buvo užimtoms, ir durys užsitrenkė.

— Valkas mašinoje, o aš lauke, — dūsavo senyvo am-

žiaus moteris. — Įleiskite ir mane, kur gi dings mano mažylis su svetimais!

Vairuotojas atidarė duris. Mes skubėjome padėti il-

pančiai vidun ligotai senutei Veronikai Alešūnienėi.

Bet staiga tik trinkt, ir durys ją privėrė. Iššokęs iš

kabinos vairuotojas Vaitiekūnas ėmė dundėti kaip

perkūnas.

— Kur lendl, senel — suriko jis, viena ranka laiky-

damasis už durų, o kita plėsdamas senutę laukan.

— Ką tu darai! — šaukė pasipiktinę keleiviai. — Juk

daugiau autobusų nebebus, kur ji pasidės sena ir ligota

naktį!

— Žinau, ką darau! — šaukė pergedęs vairuotojas Vaitiekūnas.

— Tai kaip gi bus? — su ašaromis akyse teištare se-

nutė.

— O kas man darbo!..

Suburgė motoras. Vaitiekūnas nusisplovė, ir automašina nudūmė, palikusi

nuskriaustą senutę.

Argi galima tokiam žmogui sėdėti autobuse už val-

ro? Negalima! Jis žemina tarybinio jaunuolio, tarybi-

nio vairuotojo vardą.

B. LAUCIUS

Rajono mašinų-traktorių parko
priežiūrai inspektorius

Rajono MOKYKLOSE

Paminėjo Tarybinės Armijos dieną

Minint Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno dieną ALIZAVOS vidurinėje mokykloje, moksleiviai išklauė Didžiojo Tėvynės karo dalyvų drg. Lukoševičiaus prisiminimus.

V. Kinkus, J. Vasaris, P. Rūtenis, V. Miškinis

KIKONIŲ pradinėje mokykloje įvyko pionierių sueiga tema „Garbė būti tarybinui

kariu“. Vilius Kadžiulis, buvęs Tarybinės Armijos karys, pasidalino su moksleiviais išpažiais apie savo tarnybą armijoje.

V. Vaitiekūnas

Redaktorius S. ZAUKA

Šimonių vidurinės mokyklos VIII ir IV klasių moksleiviai nuoširdžiai užjaucia moksleives Stasę ir Elena Žekonytes, jų mylimam tėveliui mirus.

„Aukštaičių“ kolūkio nariai giliai užuojautą reiškia Šilckui Vytautui dėl jo mylimos žmonos mirties.